

Francesc Torralba o la filosofia per transformar el món

Dg, 7/12/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Assossegat-se, meravellat-se, indagat, dialogat, criticat, decidit, i transformat. Aquests són els set moviments que demana l'exercici filosòfic i que va exposar aquesta setmana **Francesc Torralba** en l'acte d'ingrés a la [Reial Acadèmia de Doctors](#). Concorregut, solemne i cerimoniós acte que es va fer dijous a la sala d'actes del Seminari Conciliar de Barcelona on, entre la litúrgia acadèmica, totes les intervencions van defensar una opció transformadora de la filosofia.

L'acte va ser un reconeixement [al treball](#) de Francesc Torralba, filòsof i teòleg, que amb poc més de vint-i-cinc anys d'exercici acadèmic i divulgatiu s'ha convertit en "una figura que enriqueix qualsevol entitat que tingui l'encert i la sort de comptar amb ell", com va dir **David Jou** en la resposta del discurs d'ingrés. De fet, deu ser un dels filòsofs que fa més conferències -i més entenedores- i més reclamat pels [mitjans de comunicació](#).

"Tot discurs filosòfic tracta de formar i de transformar, de modificar el mode de veure i de viure el món. La filosofia no és un simple discurs teòric, sinó una pràctica, una ascesi, una transformació del món. El seu darrer objectiu és curar el món", va ser la conclusió del discurs d'ingrés de Francesc Torralba, publicat amb el títol *La filosofia com a cura de l'ànima i del món*.

Per Torralba, "una filosofia que es perdi en el món de les idees no és significativa per la comunitat humana", cal "orientar-la cap al compromís" i "la seva finalitat és construir la polis, aportar talent en l'edificació del món, a fi que aquest sigui més bell, més vertader, més unitari, més bo". Una divisa que ha de mantenir el filòsof encara que "l'exercici del compromís és més dur que el de pensar". En aquesta orientació, prenen sentit la resta de moviments que demana el pensament filosòfic com la necessitat d'indagar -"¿per què hi ha el que hi ha podent no haver-hi res? ¿per què hem de ser bons?"- o de dialogar -"l'accés a la veritat exigeix la pràctica

del diàleg”-.

La minoria creativa i la majoria de l’alegria de l’Evangeli

En el discurs de resposta, el físic i poeta [David Jou](#) no va escatimar elogis a Francesc Torralba i la seva obra oceànica: “és un dels assagistes i conferencians més actius, prolífics, profunds i llegits de la Catalunya dels darrers vint anys, amb més de vuitanta llibres publicats, en català i castellà i amb traduccions a l’alemany, francès, anglès, italià, portuguès o romanès, i amb una presència freqüent i destacada en els mitjans de comunicació”. Actualment, això es tradueix en la seva tasca en institucions com la Fundació Blanquerna, la Universitat Ramon Llull, la Fundació Joan Maragall, la Càtedra de Pensament Cristià d’Urgell, el Pontifici Consell per a la Cultura, el Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa, o en diversos comitès d’ètica.

Aquesta implicació el defineix “no com un intel·lectual purament teòric i especulatiu, sinó també un agut coneixedor de moltes inquietuds, especialment punyents i delicades, i compromès amb la seva anàlisi en profunditat i recerca de vies de solució”. “No exageraré si dic que és un dels pensadors cristians més actius a l’Europa actual”, va concloure David Jou, entre altres aspectes “per la naturalitat -i, quan cal, el coratge- amb que parla de les seves conviccions religioses”.

Jou va resumir la seva actitud dient que “Torralba forma part de la minoria creativa de que parlava **Benet XVI**, i de la majoria alegre i serena dels qui han viscut a fons el gaudi de l’Evangeli, com diria el papa **Francesc**”.

Compromís com a cristià

L’acte d’ingrés a la Real Acadèmia de Doctors va estar presidit per l’arquebisbe de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach** i el conseller d’Interior, **Ramon Espadaler**; juntament el president de la Reial Acadèmia de Doctors, **Alfredo Rocafort**, qui va destacar la dimensió europea i el compromís de catalanitat de la institució.

El conseller Espadaler -que recentment ha comptat amb la participació de Francesc Torralba en l’el·laboració del [codi ètic](#) dels Mossos d’Esquadra- va elogiar també de la dimensió divulgadora de Torralba. Però sobretot, en una intervenció molt personal, va remarcar que Torralba fes “una opció de vida pel compromís amb l’entorn quan podia haver quedat reclòs en l’acadèmia” i amb “un compromís fet com a cristià que ens reconforta”.

Per la seva banda, el cardenal Martínez Sistach, també va parlar d’un Torralba “conegut i valorat per tots nosaltres” i va recordar que el papa Francesc “també somnia en la transformació”. En la intervenció va parlar de la nova Facultat Antoni Gaudí d’Història de l’Església, Arqueologia i Arts cristianes, que acull el mateix edifici del Seminari.

L’acte i el sopar posterior va ser un espai de trobada entre les persones i institucions amb vincles amb Francesc Torralba i amb la seva família, **Carme del Blanco** i els cinc fills. Entre altres, s’hi van sumar l’arquebisbe **Joan Enric Vives**; el president **Joan Rigol**; el degà de la Facultat de Teologia, **Armand Puig** (que també va ser padri de l’ingrés a l’Acadèmia); el director dels Mossos d’Esquadra, **Albert Batlle**; el president de la URC, **Màxim Muñoz**; el director general d’Afers Religiosos, **Enric Vendrell**; el secretari de la Fundació Escola Cristiana, **Enric Puig**; el president de la Fundació Blanquerna, **Salvador Pié**; el degà de la

Facultat de Filosofia, **Jaume Aymar**; el president de la Fundació Joan Maragall, **Josep Maria Carbonell**; el degà de la Facultat de Psicologia i Educació Blanquerna, **Josep Gallifa**; els exconsellers **Josep Maria Cullell** i **Josep Miró i Ardèvol**; o professors com **Xavier Rubert de Ventós**, **Pere Lluís Font**, **Margarita Bofarull**, **Josep Gil Ribas**, o **Ramon Pla i Arxé**.

Amb la nova incorporació, l'Acadèmia de Doctors compta amb tres doctors en teologia entre seus numeraris, Josep i Gil Ribas, [Armand Puig](#) i Francesc Torralba.